

eksempler på nogle af de områder, hvor vi vil have rettet op på regeringens synder. Derudover skal vi naturligvis have fat på hele personbeskatningssiden. Det har man hørt repræsentanter fra både Det Konservative Folkeparti og Venstre sige utallige gange, og vi kommer også med konkrete udspil. Så det er baggrunden for vores ændringsforslag.

Vi vil give solide eksempler på, hvilken vej vi vil med Danmark. Det er igennem gode generelle erhvervsvilkår, at vi har mulighed for at skabe basis for en større privat beskæftigelse, og det er jo også dér, hele indtjeningen til vores velfærdssamfund skabes. Uden en ordentlig konkurrenceevne i vores erhvervsliv har vi ikke noget velfærd at dele ud af; det er faktisk hele pointen.

Må jeg så ikke sige til hr. Peter Duetoft, at jeg ikke kan bekræfte det hændelsesforløb, som hr. Peter Duetoft redegjorde for her. Det er korrekt, at lejeværdien ikke blev fjernet i Schlüter-regeringernes periode. Vi ønskede naturligvis principielt lejeværdien hen, hvor peberet gror, men der var nogle økonomiske bindinger på det tidspunkt, som hr. Peter Duetoft og CD burde kunne huske.

De økonomiske bindinger var, at vi skulle rydde op efter årtiers socialdemokratiske synder. Vi havde en genopretning af samfundsøkonomien forude, og det var det arbejde, vi gennemførte. Til trods for det var der plads til at indføre lempelser også i forbindelse med lejeværdibeskatningen. Vi fik faktisk gennemført værnereglerne i 1986, men det er rigtigt, at vi ikke kom helt af med lejeværdibeskatningen.

Hr. Peter Duetoft siger, at vi bare højt og flot sagde nej tak til et nonchalant tilbud fra regeringen om at nedsætte lejeværdien svarende til 500 mio. kr. Det er jo mindre end den halve sandhed. Man kom med et forslag, som først og fremmest gik ud på at fodre hunden med dens egen hale, og dertil klippede man den også lidt.

Sandheden er, at man ville omlægge standardfradraget mod en nedsættelse af procenten på lejeværdibeskatning. Det kan være en udmærket idé i sig selv, men det giver jo ikke den voldsomme lettelse. Derudover indhyllede man det i en gigantisk skatteomlægning, som udhulede rentefradragets værdi, hvorved den samlede virkning for ejerboligfolket ville være en total forringelse. Det sagde vi nej tak til.

**Første næstformand (Ivar Hansen):**

Jeg har fortsat 10 indtegnede talere. Når vi er kommet igennem denne liste, vil vi være fremme ved det tidspunkt, hvor jeg havde tænkt, at der skulle være en afbrydelse i forhandlingerne. Det bedes medlemmerne have i erindring.

(Kort bemærkning).

**Sonja Mikkelsen (S):**

Det Konservative Folkeparti har med sine sparekrav på forskningsområdet sammen med Venstre sendt et overraskende nyt signal om, at det ikke længere spiller nogen rolle for erhvervslivet, hvor meget der forskes i dette land, og at forskningen overhovedet ikke spiller nogen rolle for udviklingsmulighederne for vores erhvervsliv og for erhvervslivets konkurrenceevne.

Det er næppe et synspunkt, der finder klangbund i det danske erhvervsliv, i hvert fald ikke det erhvervsliv, som i høj grad er optaget af forskning og udvikling og at bruge forskningen og dens resultater til dets produktion.

I maj i år sagde hr. Jens Jørgensen på De Konservatives vegne her i salen, at det var hans og De Konservatives opfattelse, at der bliver brugt for få penge på forskningen, og at vi skal op på en forskningsindsats, der svarer til det, vi ser i det øvrige Europa. Det mener Venstre og De Konservative ikke længere. Jeg er meget overrasket over, at De Konservative på denne måde ikke lever op til det, man selv har stået for her i Folketingssalen.

Jeg vil gerne spørge: Hvor er perspektivet i politikken på det her område? Har man helt opgivet, at Danmark også selv kan gøre en indsats for at øge beskæftigelsen på et højt kvalitativt niveau?

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Verner (S):**

Fru Pia Christmas-Møller spurgte, om vi havde opgivet reformerne på arbejdsmarkedet. Nu kan jeg jo ikke vide, hvor meget fru Pia Christmas-Møller følger udviklingen, men det er da mit indtryk, at de reformer, vi har sat i gang, kører på fuld kraft derudad, og det kører stærkere, end det har gjort på noget tidspunkt.

Det underer mig meget, hvis fru Pia Christmas-Møller har den opfattelse, at det, der er sat i gang, skulle være stoppet. Jeg forstår ikke meget af, hvordan man kan komme frem til den konklusion.